(המשך מעמוד 46)

המעשה אחרי הקורבנות. הוא מכיר היטב את הסביבה, וזאת ניתן ללמוד מההתחמקויות המהירות שלו, בטרם הגיעו ניידות המישטרה או השכנים שנקראו לעזרה.

המישטרה מתקשה בחקירת הקורבנות. הנחקרות מנסות להדחיק את התקיפה המזעזעת שעברה עליהן ולמחוק אותה מהזיכרון. ההלם הראשון שאליהם נקלעו הנאנסות משכיח מהן פרטים רבים הקשורים לאנס. קשה מאוד לקבל מהנאנסות את תיאורו. התקיפות היו בחשיכה, כאשר האנס השתדל לא לדבר עם הקורבן, כדי שלא יוכלו לזהות את קולו בעתיד.

גם את לבושו התאים האנס לסביבה. הוא הקפיד בלבוש כהה, כשלראשו כובע או מיגבעת, שהסתירו עד כמה שאפשר כל פרט מזהה.

חוקרי המישטרה סבורים, שמלבד התלונות שדווחו למישטרה, יש עוד צעירות שלא דיווחו כלל על מעשי האונס, בגלל פחד, או חוסר־רצון להיחשף.

הקושי לדלות מהקורבנות פרטים מזהים על האנס העמיד את חוקרי־המישטרה במצב של התגוננות. הם טוענים, שבמרינה שהאוכלוסיה בה היא יותר מארבעה מיליון תושבים, מחציתם גברים, עשרה מעשי־אונס אינם בהכרח מגיפה. אך כשהם קורים בתקופה כה קצרה ובסביבה מאוד

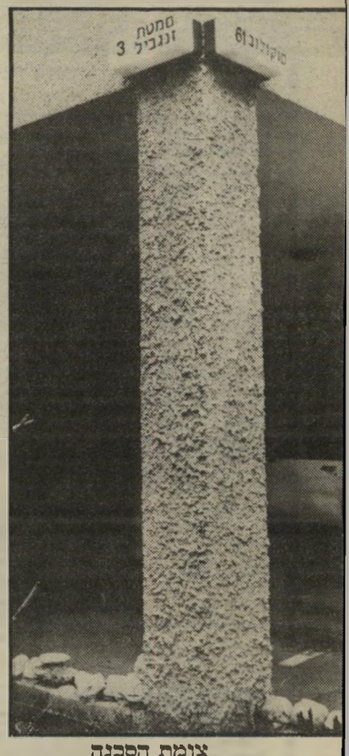

צומת הסבנה
האנסים הם אלימים

ספציפית, לתושבים המקומיים יש בעיה. להם קשה להסביר שאין זו תופעה.

בלחץ דעת־הקהל, המישטרה היתה חייבת להפגין פעולה במלוא העוצמה. לכן החוקרים הממונים על החקירה נקטו לעיתים פעולות־סרק.

המישטרה ביקשה להשקיט את התסיסה בשכונה, וביצעה מעצרים ללא צורך.

המעצר הראשון היה של חמדן האשם (30), ערבי תושב טול־כרם, שעבר בסביבה בעבודות גננות. הוא נעצר כחשוד במעשים. אך כאילו כדי ללעוג לחוקרים, ביצע האנס האלמוני עוד תקיפה, בדיוק ביום שבו היה האשם עצור.

מעצר של ערבים כחשודים בביצוע עבירות־מין נפוץ לאחרונה יותר ויותר, ונראה כי זו הדרך הקלה להפגין הצלחות מדומות. גם הכותרות שהופיעו בעתונים, על ערבי שנעצר בחשד אונס, לא הוסיפו כבוד ואמון למישטרה, במיוחד שלמחרת הובא האשם לבית־המישפט בתל־אביב, ושוחרר על־ידי השופט בערבות נמוכה מאוד.

קצין בכיר במישטרת מחוז תל־אביב, שטיפל בעבר במיקרי אונס, מכיר היטב את התופעה: „זוהי תופעה שעולה ויורדת מדי כמה שנים. האנסים בדרך־כלל הם אנשים מאוד אלימים. כאשר הקורבן כבר בידם, הם אינם מוותרים בקלות. התחנונים והבכי של הקורבן רק מרתיבים את האנס לבצע את זממו.

„האנסים מבקשים לבצע את זממם ללא אלימות, וכאשר הדבר מתאפשר להם, הם עושים זאת ונעלמים במהירות. אך כאשר ישנה התנגדות, הם נעשים אלימים ומאיימים, מכים ונהנים לבצע את זממם בכוח."

קצין המישטרה שדיבר עם העולם הזה התלבט אם להמשיך: „האמת היא, שקשה לי לייעץ. אך לאשה שנתקלת באנס כדאי לנסות ולשכנע בדרך הגינית, וכשזה לא הולך — לא להשתמש בכוח. האנס יכול להיות מסוכן, והיצר יכול להביאו לידי מעשים מסוכנים. אז ינסה האנס בכל כוחו להשיג את רצונו, כך שההתנגדות היא מיותרת. עדיף לאפשר לו לבצע את זממו ולהסתלק."

טראומה שניה

ה טראומה הגדולה שאותה עוברת הנאנסת אינה מסתיימת בתום המעשה והסתלקותו של האנס. היא נמצאת בדילמה עצומה: מה הפעולה הבאה שעליה לנקוט? האם לדווח למישטרה? האם להודיע להורים או לקרובים? מה יקרה כשיוודע הדבר לחברים ולחברות?

צילצול־הטלפון במוקד המישטרה וסיפור המיקרה מזניק בדרך־כלל ניידת למקום־הפשע. שוטרי הסיור מבקשים לשמוע פרטים מירביים, כדי להתחיל לפעול ולדווח. כאן מתחילה החשיפה האינטימית הראשונה של הקורבן.

אבל בכך החשיפה עדיין אל מסתיימת. הנאנסת מובאת למטה המישטרה, ליחידת החקירות, ושם לפני השוטרים והקצינים מבקשים לשמוע את סיפורה בשנית. הצורך לספר על המעשה המזעזע שוב ושוב, מפריע לשיתוף־הפעולה של הקורבן בעתיד.

פיקוד־המישטרה הבין את הבעיה

(המשך בעמוד 50)

מה הפעולה שעל הנאנסת לנקוט? לדווח למישטרה? האם להודיע להורים או לקרובים? מה יקרה כשיוודע הדבר לחברים ולחברות?

הנה אחדים מן האמצעים שאפשר לנקוט אותם כדי להתגונן מפני הסכנה האורבת

1) דלת־כניסה לבניין עם אינטרקום

אמצעי יקר אך יעיל. דלת הכניסה לבניין משותפת לכל הדיירים, ומפחיתה במידה רבה את הסיכוי שלך להיות מופתעת. אורח בלתי־מזוהה או בלתי־רצוי יהיה חייב להזדהות בפנייך, כדי שיוכל להיכנס לחדר־המדרגות.

אמצעי מיגון זה, שנמצא בבתים משותפים רבים, אינו יעיל אם לא נוהגים בו בעיקביות. חשוב להקפיד על סגירת דלת־הכניסה בכל שעות היממה, וביחוד בשעות־הלילה.

2) התקנת עינית ושרשרת־ביטחון

העינית המותקנת במרכז דלת־הכניסה לדירה היא יעילה ומאפשרת להבחין באיש העומד מעבר לדלת. ישנם כמה סוגי עיניות, אולם היעילות שבהן הן אותן אשר בהצצה דרכן ניתן לצפות גם לצידי חדר־המדרגות. זר בלתי־רצוי לא יוכל להפתיע אותך, והסיכון להיפגע פוחת.

שרשרת־הביטחון, המותקנת מעל ידית דלת־הכניסה, היא אמצעי נוסף להגנה על דלת־הכניסה. כשהזר המידפק על דלתך טוען שהוא מחנות־הפרחים או מהמישטרה, או שליח בית־משפט המביא צו כלשהו, אל תפתחי את הדלת לרווחה. פיתחי את הדלת כשהיא תלויה על שרשרת־הביטחון.

מצב פתיחה מינימלי יאפשר לך לשוחח עם הזר בחופשיות ולא להסתכן בפתיחה מלאה. אומנם עדיין קיים החשש שמבעד לדלת יוכנס חפץ שלא ייאפשר לך את סגירת הדלת, אך הסיכוי לכניסה נשאר קלוש. במצב כזה את עדיין יכולה להזעיק את המישטרה, את השכנים או החברים.

3) סורגים במרפסות ובחלונות

אמצעי יקר. הדורש הוצאה חד־פעמית. הוא הוכיח את עצמו במיקרים רבים. מיקרי האונס האחרונים הזכירו את הצורך בהתקנתם. הסיכוי שאנס יוכנס להיכנס לבית המוגן בסורגים הוא קלוש, ולוא רק בשל העובדה שעליו יהיה לבזבז הרבה מזמנו.

אי־התקנת סורגים, בעיקר בקומות התחתונות, מקילה על האנס, כשעליו להתגבר רק על שלבי התריסים. למי שעדיין אין, מומלץ להתקין. יש לדאוג להתקנת סורגים גם בשל אפשרויות החדירה של תוקפים על רקע מיני וגם כנגד התפרצויות.

4) מערכת אזעקה ביתית

אמצעי יקר. כיום ניתן למצוא אותו ביותר ויותר בתים פרטיים. המערכות הן בדרך־כלל אמינות, ומענקות אווירת ביטחון לרוכשיהם. רוב האזעקות מחוברות למוקדים

הנאנסת ה־12 ברמת־אביב

האונס האחרון שאירע בתל־אביב קרה בשכונה מרוחקת מעט מהאיזור שבו התרחשו התקיפות בחודשיים האחרונים. ביום הראשון האחרון, בערך בשעה תשע וחצי בערב, חצתה תושבת שכונת נווה־אביבים – כבת 40 נשואה ואם לילדים – את השביל המוביל מרחוב טאגור לכיוון בית־הספר ארזים.

השביל היה מואר. היא ירדה לביקור שכנים. בלכתה בשביל, התנפל עליה בחור צעיר, גבוה, חסם את פיה, החזיק אותה מאחור כדי שלא תוכל לזהותו, וגרר אותה לחלק החשוך של החורשה. שם ביצע בה את זממו. כשסיים, גרר אותה החוצה ושיחרר אותה. האשה ברחה מהמקום בריצה. הגיעה לביתה והזעיקה את המישטרה.

בשכונה השלווה השתררה אווירת פחד וחרדה. השמועה התפשטה במהירות. מאז מקפידים הורים להחזיר את ילדיהם מחוגי־ערב הנערכים בבתי־הספר.